

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

*Ivasenco Vitali xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str.
xxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 26.02.2019 – 14.05.2019;

instanța de apel: 21.10.2019 – 25.02.2020;

instanța de recurs ordinar: 24.07.2020 - 04.11.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 mai 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Ivasenco Vitali Boris a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal și condamnat la pedeapsă sub formă de 1 (un) an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Ivasenco Vitali Boris, s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani cu calcularea termenului de probă din momentul intrării în vigoare a sentinței, precum și dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cheltuielile judiciare au fost trecute în contul statului.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Gherman Oleg către Ivasenco Vitali Boris, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Ivasenco Vitali Boris, la 14 ianuarie 2019, aproximativ la 20:00, aflându-se în fața magazinului „Zolușca”, situat în mun. Chișinău, str. xxxx, acționând din intenții huliganice, a provocat un conflict cu Gherman Oleg, după care, având un comportament agresiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a încălcat grosolan ordinea publică și urmărind scopul demonstrării în public a supremației fizice, i-a aplicat lui Gherman Oleg mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0200 din 28.01.2019 fractura oaselor nazale, echimoze la nivelul feței, excoriație la nivelul genunchiului drept, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ivasenco Vitali a comis huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

3. Sentința pronunțată la 25 februarie 2020 a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Buiucani, Grigore Belii, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 mai 2019, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care: lui Ivasenco Vitali Boris recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, să-i fie numită pedeapsa 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De încasat din contul inculpatului Ivasenco Vitali în beneficiul statutului cheltuielile judiciare în suma de 768 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0200 din 28 ianuarie 2019 și raportului de constatare nr. 201902P0195 din 21.01.2019. În rest, sentința de menținut, fără modificări.

- partea vătămată Gherman Oleg, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Ivasenco Vitali să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse privative de libertate și anume conform sancțiunii

articolului încriminat 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului Ivasenco Vitali în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și în partea încadrării juridice a faptelor prezenta sentință nu se contestă;

- pedeapsa aplicată inculpatului Ivasenco Vitali de către instanța de judecată este prea ușoară, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite de către inculpat, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepsei cu suspendare, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane;

- pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării ei numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- instanța de judecată absolut nu a luat în considerație faptul că Ivasenco Vitali anterior a săvârșit 5 infracțiuni;

- inculpatului anterior prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 februarie 2007 i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 90 din Codul penal. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2009 a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 5 ani 4 luni închisoare, fiind eliberat la 28 ianuarie 2014;

- pedepsele aplicate inculpatului anterior nu au atins scopul legii penale, dar numai la favorizat să mai săvârșească și alte infracțiuni;

- tolerarea comportamentului inculpatului prin aplicarea pedepselor ușoare, este inadmisibilă. Conștientizând faptul că nu este pedepsit efectiv și proporțional pentru faptele săvârșite, inculpatul a devenit mult mai încrezut în impunitatea sa și, ca urmare, continuă să mai săvârșească infracțiuni;

- instanța de judecată, aplicând inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării ei, a mers în contradicție cu obligațiunile statului față de societate;

- prejudiciul cauzat părții vătămate nu a fost reparat, astfel, consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Ivasenco Vitali este absolut neefectivă;

- în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatului Ivasenco Vitali să-i fie aplicată pedeapsa cu executare;

- pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod Penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane;

- instanța de judecată neîntemeiat a dispus trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului;

- instanța de judecată nu a motivat din care motiv statul și societatea urmează să suporte cheltuielile în legătură cu restabilirea echității în urma săvârșirii de către Ivasenco Vitali a infracțiunii reținute în sarcina sa.

3.2. În motivarea apelului, partea vătămată Gherman Oleg a invocat următoarele aspecte:

- pedeapsa aplicată inculpatului Ivasenco Vitali este una prea blândă;

- inculpatul nu a respectat condițiile stabilite prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală, ducând în eroare instanța, atunci când a declarat, că servise doar o jumate de bere, dar de fapt se afla în stare de ebrietate avansată și în incinta magazinului continua servirea de băuturi alcoolice, iar partea vătămată din contra nu se afla în stare de ebrietate alcoolică;

- a observat când partea vătămată lovea cu picioarele în câinele lui, fapte care nu s-au produs nici de cum, deoarece la repezirea câinelui în direcția părții vătămate, aceasta din urmă a reacționat pentru a se apăra lovind o singură dată câinele;

- aplicând lovituri în regiunea organelor principale vitale, observând că victima își pierduse cunoștința, având scurgeri mari de sânge a lăsat-o într-o baltă de apă și nori, deoarece afară ploua abundent și nu a întreprins careva măsuri, astfel manifestând o indiferență față de viața și sănătatea victimei și lăsând-o în primejdie;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în perioada examinării cauzei în fond nu a întreprins careva măsuri, ce ar demonstra că se căiește sincer, cum ar fi adresarea de scuze, recuperarea de prejudiciu material, prin deteriorarea hainelor, cheltuieli de lecuire, venituri ratate din activitatea profesională, cât și moral, caracterizat prin suferințe fizice, lezarea onoarei și demnității, etc;

- instanța la aplicarea pedepsei nu a luat în considerație, prezența circumstanțelor agravante și anume, că ultimul este la a șasea încălcare de lege prin care anterior a fost condamnat la executare pentru infracțiuni,

faptele cărora au relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, săvârșirea infracțiunii prin batjocorirea victimei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Grigore Belii și apelul părții vătămate Gherman Oleg. S-a casat parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 mai 2019, în partea stabilirii pedepsei, prin excluderea art. 90 Cod penal și a cheltuielilor de judecată, și în această parte pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Ivasenco Vitalie Boris se consideră condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. S-a încasat din contul lui Ivasenco Vitalie Boris, în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 768 (șapte sute șaiszeci și opt) lei. Termenul executării pedepsei de calculat din momentul reținerii de către organele competente. În rest sentința, a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel, a considerat că, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Ivasenco Vitalie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel, a constatat că la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Ivasenco Vitalie, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Instanța de apel a notat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ivasenco Vitalie instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui

vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că, îndreptarea și corectarea lui Ivasenco Vitalie este posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Instanța de apel, a menționat că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Instanța de apel a reținut, că infracțiunea de huliganism, săvârșită de către inculpat atentează la ordinea publică și la integritatea persoanei, acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Botanica din 15 august 1990 în baza art. 145 alin. (2), 15, 145 alin. (2), 39 alin. (2) Cod penal (redacția anului 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa 2 ani 6 luni de privațiune de libertate condiționat cu atragerea la muncă; prin sentința Judecătorei Buiucani din 03 august 1994 în baza art. 120 alin. (2) CP (redacția anului 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa 4 ani de privațiune de libertate; prin sentința Judecătorei Botanica din 12 mai 1998, în baza art. 120 alin. (2) CP (redacția anului 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa 5 ani de privațiune de libertate; prin sentința judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16.02.2007 în baza art. 188 alin. (2), 186 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 5 ani închisoare. Conform art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă 2 ani; prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2009, în baza art. 151 alin. (1) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Instanța de apel a conchis ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului – și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului îndreptate asupra ordinii publice și integritatea persoanei, cât și comportamentul său post infracțional, care nu a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate Gherman Oleg.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu

gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Instanța de apel a concluzionat că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

Instanța de apel la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75- 78 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că toate circumstanțele indică la faptul că inculpatul Ivasenco Vitalie urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că circumstanțele invocate de către prima instanța nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, iar soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Ivasenco Vitalie a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Instanța de apel a reținut că, la caz nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, iar în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal au fost stabilite: recunoașterea vinovăției și căina sinceră, pe când aceste circumstanțe au fost luate în considerație la examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu 1/3 din cea prevăzută de lege, deci acestor circumstanțe nu le pot fi redată dublă valoare juridică și aplicabilitate în suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a reținut că, la caz au fost efectuate 2 raporturi de expertiză și anume: raportul de expertiză judiciară nr. 201902D0200 din 28 ianuarie 2019 și raportul de constatare nr. 201902P0195 din 21 ianuarie 2019 (f.d. 18, 22-23).

Instanța de apel a reținut ca fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpatul Ivasenco Vitalie a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 768 lei, or, cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea raporturilor de expertize judiciare, urmează a fi trecute în contul inculpatului, deoarece potrivit art.142 alin. (1)

Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importantă probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei. Dispunerea expertizei se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală.

Instanța de apel a notat că potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat. Potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, de aceea, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, la data de 15 iunie 2020, care solicită casarea acesteia în partea pedepsei, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, ținând cont de faptul că a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

5.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Ivasenco Vitalie a menționat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială;

- executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate;

- instanțele judecătorești urmau să aleagă și să aplice acel tip și cea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, nu va asigura atingerea scopului scontat;

- instanța de judecată urma să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea sentinței de către instanța ierarhic superioară;

- instanțele de judecată nu au motivat decizia de ce a aplicat măsură de pedeapsă cu închisoare, s-a luat ca bază faptul că inculpatul a fost anterior condamnat și că nu a plătit cheltuielile de judecată.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, partea vătămată Gherman Oleg a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat să fie admis recursul ordinar declarat de către inculpat și să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Pretenții de ordin material și moral față de inculpat nu are.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul reține că, inculpatul nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de apel și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând doar faptul că în privința lui este posibil de a-i fi aplicată o altă categorie de pedeapsă, non - privativă de libertate, semnalând astfel temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea. Colegiul

penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 78, Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului fiind motivată și aplicată în limitele legii, astfel, decizia instanței de apel fiind întemeiat argumentată, fără careva divergențe.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, în prezenta speță inculpatul Ivasenco Vitalie a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni de huliganismul, prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul Ivasenco Vitalie anterior a fost condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Botanica din 15 august 1990, în baza art. 145 alin. (2), 15, 145 alin. (2), 39 alin. (2) CP (redacția anului 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa 2 ani și 6 luni de privațiune de libertate condiționat cu atragerea la muncă;

- prin sentința Judecătoriei Buiucani din 03 august 1994, în baza art. 120 alin. (2) Cod penal (redacția anului 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa 4 ani de privațiune de libertate;

- prin sentința Judecătoriei Botanica din 12 mai 1998, în baza art. 120 alin. (2) Cod penal (redacția anului 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa 5 ani de privațiune de libertate;

- prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 februarie 2007, în baza art. 188 alin. (2), 186 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 5 ani închisoare. Conform art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă 2 ani;

- prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2009 în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Contrar argumentelor invocate de recurent în susținerea poziției sale de aplicare la caz a unei pedepse neprivative de libertate, Colegiul penal analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei în prezenta speță consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii pedepsei și modului de executare a acesteia este întemeiată. La adoptarea acesteia s-a ținut cont în deplină măsură de dispoziția alin. (1) art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în

limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Cu referire la caz, termenul pedepsei a fost stabilit luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și personalitatea infractorului. De asemenea s-a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a comis infracțiuni similare pentru care a fost condamnat. Astfel, instanța de apel a ajuns la o concluzie întemeiată, de a-l condamna pe Ivasenco Vitalie, pentru faptele comise, la o pedeapsă mai aspră, prevăzută de sancțiunea normei penale imputate inculpatului.

Ținând cont, de prevederile legale enunțate mai sus și împrejurările stabilite la caz, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica stabilirea unei pedepse mai blânde, inculpatului, fără a fi lipsit de libertate deoarece personalitatea lui Ivasenco Vitalie nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de indulgență.

În contextul expus, instanța de recurs nu poate neglija nici revendicarea anexată la materialele cauzei (f.d. 27), potrivit căreia, se atestă faptul că, anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, fiindu-i aplicate pedepse privative de libertate, astfel se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Ivasenco Vitalie a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri

de la prevederile legii penale, din care considerent Colegiul penal respinge alegerile recurentului, precum că *instanțele de judecată nu au motivat decizia prin care a fost aplicată pedeapsă cu închisoare.*

În consecință, Colegiul penal apreciază că argumentele descrise în cererea de recurs ordinar privind dezacordul cu individualizarea pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat bine soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabil și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină lucid concluzia privind dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Ivasenco Vitali xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda